

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Marlieke de Jonge <ema.dejonge@lentis.nl>

Verzonden: maandag 27 januari 2020 15:34

Aan: Marlieke de Jonge <ema.dejonge@lentis.nl>

CC: e.lammers@fpcvanmesdag.nl; j.van.der.meijde@fpcvanmesdag.nl; Kasper Peters <k.peters@fpcvanmesdag.nl>; s.kremer@fpcvanmesdag.nl; Arien Storm <ah.storm@lentis.nl>; Hans Hartman <hge.hartman@lentis.nl>; Harry Beintema <hj.beintema@lentis.nl>; Roel Verheul <r.verheul@lentis.nl>

Onderwerp: 15e Contact Café FPC Van Mesdag 27 februari

Hoi STADgenoten,

Hier zijn wat persoonlijke overwegingen naar aanleiding van het 14e
CONTACT CAFÉ

in de FPC Dr. S. Van

MESDAG

en een uitnodiging voor nummer 15.

De trein loopt weer verder na een jaarwisseling-station. Contact is een reis van volhouden en lange adem.

Dat geeft de meeste kans op duurzame verbindingen en een (sociaal) leefklimaat waar iedereen beter van wordt.

De beste wensen voor 2020!

Dat kan nog best in februari: positieve gedachten kunnen we elkaar nooit genoeg geven.

Positieve ervaringen ook niet.

Wie heeft zin en tijd om de daad bij het woord te voegen en een avond te investeren in 'onbekende anderen'?

Wij laten ons graag verrassen.

Door de tijd, het toeval en door steeds opnieuw unieke mensen en interessante ontmoetingen.

WELKOM!

WINTER CAFÉ

donderdagavond 27 februari 2020

19.00 – 20.30

Kantine FPC Dr. S. van MESDAG

De meeste mensen heb ik eerder gevraagd, zijn zelfs trouwe bezoekers...
maar voor wie het de eerste keer is:

Het Contact Café is een ontmoetingsplaats voor burgers die elkaar niet
dagelijks tegen komen.

We hebben geen diepere bedoelingen dan simpel het feit dat contact het
eerste en meest fundamentele element van samenleven is. De
basis-bouwsteen waar ieder mens recht op heeft, ongeacht
woon/leefomstandigheden.

Anderen leren kennen is in de praktijk meestal een feestje van
herkenning en een bron van nieuwe verhalen.

Het werkt ook goed tegen angst en onzekerheid (wie heeft daar geen last
van af en toe?), vooral als de afstand groot lijkt. Om maar eens één
pluspunt te noemen.

Omgaan met mensen met een verschillende leefwereld/achtergrond houdt de
veerkracht en flexibiliteit in onze maatschappij.

Voor alle duidelijkheid: het gaat om éénmalig contact.

Het is niet de bedoeling dat er afspraken en andere
vervolg-verwachtingen uit voort vloeien. Dat houdt het contact veilig en
open voor alle partijen.

Bij FPC van MESDAG zijn we met een gevarieerd gezelschap van ongeveer
12 mensen 'van buiten' te gast bij de bewoners/patiënten.

Dat betekent dat we ons aan hun spelregels houden.

Concreet: identiteitskaart meenemen

namen van te voren bekend, dus even bij mij opgeven met
email-adres en/of telefoon (ook

graag eventuele afmelding wegens ziekte of 'pech onderweg')

op tijd aanwezig-zijn in verband met de uitgebreide 'intake'

= 18.30

De deelnemers stuur ik nog een route-beschrijving.

Liefs
MARLIEKE

ema.dejonge@lentis.nl

06 22963704

Ook voor twijfel en vrijblijvende vragen!

14^e CONTACT CAFE in de FPC VAN MESDAG

De eerste patiënt ontmoet ik al in de sluisdeur.

Hij is op stap geweest, maar vanwege het vieze weer eerder terug gekomen.

Daar kan ik me van alles bij voorstellen. Het is zo'n smerige herfst dag die begint met grijs, grijs en regen en dat de hele dag door stug volhoudt. Vroeger mopperde ik daar altijd op. Tegenwoordig houd ik me een beetje in na die ene lange droge zomer anderhalf jaar geleden. Het waterpeil in de bodem is nog steeds niet hersteld, heb ik me laten vertellen.

Nou, aan deze dag zal het niet liggen. Geen geschikte avond om zomaar wat in de Stad te blijven hangen.

'Zie ik je zo bij het Contact Café in de kantine?'

Dat is de bedoeling.

Bij de portier laat hij ons keurig voor gaan. Het is altijd prettig als iemand de spelregels van een subcultuur op z'n duimpje kent. Een outsider vergist zich gemakkelijk in de rituelen.

Als we later aan de praat raken, blijkt hij best gespannen te zijn. De volgende dag moet hij naar de rechtbank in Zutphen om te horen wat de volgende stappen zijn in zijn carrière.

Die extreme **afhankelijkheid** van het oordeel en de beslissingen van anderen, is een factor in de wereld van TBS die buitenstaanders niet scherp beseffen. Het maakt mensen voorzichtig met verwachtingen en zoiets als toekomst-planning. Bang voor of gewapend tegen de zoveelste teleurstelling. Niks te verliezen, voelt wel zo veilig.

Als dromen al link is in zo'n setting, is je **dromen delen** helemaal gevaarlijk. Daar is ook nog vertrouwen in anderen voor nodig!

In de gesprekken met bewoners van De Mesdag merk ik die gereserveerdheid geregeld. Anderen zullen de leegte misschien ervaren als ongeïnteresseerd, onverschillig of ongemotiveerd... ik vind het wel logisch.

Een zelfde houding herken ik bij oorlogskinderen en slachtoffertjes van langdurend misbruik en mishandeling. 'Wegwerpkinderen leven zonder toekomst'.

Positief geformuleerd: **overleven doe je extreem in 'hier en nu'**. Of het nu een gevangenis, jeugdinrichting of concentratiekamp betreft of een uitzichtloze thuissituatie, je stopt met nadenken over 'morgen'. Als je er de energie voor hebt, heb je er toch geen enkele invloed op.

Veel mensen die in de TBS landen, hebben van huis uit weinig basis van vertrouwen in de 'grote mensenwereld' meegekregen. Instituutsafhankelijkheid is dus vaak een herhaling van ervaring en - helaas - bekend terrein.

Maar! Dromen blijven hardnekkig op een **sprankje perspectief** wachten.

Dus na een beetje hengelen naar de kleine stapjes en de gewone gelukjes...

Iets meer vrijheid, een beetje privacy en een eigen plek... zou mooi zijn.

Mijn gesprekspartner voelt er veel voor om in Groningen te blijven. De relaxte sfeer bevalt hem wel.

Absoluut niet terug naar de oude omgeving waar alles en iedereen herinnert aan een stuk zwart verleden.

Grappig!

Een andere café-bezoeker denkt daar totaal anders over.

Het contact gaat eerst wat moeizaam. Dat is vaker zo. In de traagheid van een gesloten instelling verliezen bewoners met het tempo en de hectiek van de sneltrein-maatschappij, ook de **vaardigheid van 'small talk'**.

Of heeft dat meer te maken met het leven in een Stad?

Voer voor antropologen.

'Waar kom je vandaan?' Alkmaar.

'Bij Alkmaar begint de victorie', flap ik er intuïtief uit.

Hé, dat klikt. We blijken een passie voor geschiedenis te delen. Hij iets meer Nederlands gericht dan ik, maar dat mag de pret niet drukken.

Hij wil het liefst terug naar zijn familie en geboortegrond. Hij mist zijn 'thuis' in Noord Holland.

Na een week 'Let's Gro together' (ons Groningse participatie-feestje) dat half-Engels niet internationaal genoeg kan, is dit ook wel weer eens een realistisch en verfrissend geluid. Niet iedereen wordt gelukkig van grenzeloze verbindingen en supersonische technieken. Er moet ook ruimte zijn voor eigenheimers. Past prima in een gevarieerde samenleving.

Elkaar de **ruimte gunnen en niet zo snel oordelen** of denken dat je wereld minder wordt van 'anders denkenden' en mensen met een afwijkende reisroute door het leven, dat is een duurzame basis voor een sociaal leefklimaat waar echt voor iedereen plaats is. Ook als je het niet eens bent. Wat maakt dat eigenlijk uit?

Van het Grootste Gelijk is nog nooit iemand gelukkig geworden.

Ons Contact Café hoopt bij te dragen aan een beetje begrip en geduld om naar elkaar te luisteren. Februari is dit jaar extra lang. Dat is vast een geschikte maand voor een Winter café.

Contact Café team

Swanny

Jeannette

Esther

Kasper

Marlieke (verantwoordelijk voor de tekst) LENTIS

FPC Dr. S. Van Mesdag